

Lieve mensen, geloofsleerlingen, familie ,vrienden en vriendinnen,

'Als je vertrouwen hebt, hoef je niet de hele trap te zien om een eerste stap te zetten.' Deze zin komt van Martin Luther King.

Die zin raakt het hart van belijdenis doen. Er was een tijd waarin je zeker moest zijn van je geloof om die stap te zetten. Je moest eigenlijk al boven aan de trap zijn geweest. Nu is belijdenis veel meer het begin van een weg, het maken van een keuze. Het markeert het begin van een reis, een geloofsreis. De geloofsleerlingen zeggen vanavond: "Deze weg sla ik in, dit pad kies ik, voor mezelf en samen met anderen. Hier vind ik grond onder mijn voeten."

Op deze weg is ruimte om te ontdekken, er is ruimte om te twijfelen en te zoeken. Om telkens weer te voelen en te weten: ik vertrouw. Ik ben gevonden en wordt gedragen. Er is een werkelijkheid die mij dieper doorgrondt dan ikzelf doe. Er is een diepte in mijn leven die ik God noem, en mij een weg wijst. Kortom, ik vertrouw er op dat ik niet alleen ga, en als ik val, dat iemand mij optilt. En als ik bang ben, dat iemand mij influistert: ik ben met je... De biddende mens weet ervan.

De grond waarop je leven mag, zo leert Martin Luther King, is vertrouwen. Niet grondeloos, blind vertrouwen, maar vertrouwen verankerd in het grote verhaal van God en Christus, en de heilige Geest. Het grote verhaal van bevrijding en redding.

Carla, Gerben, Josina en Rinske, hoe kwamen zij ertoe dit te verlangen? Wat hielp hen over de drempel? Geraakt worden door een lied, een woord, een gesprek of preek... Ontdekken dat er een groot verhaal bestaat dat ons draagt. Een verhaal dat ons leven richting geeft en betekenis geeft. Weten ook, we zijn niet langer afhankelijk van wat men van ons vindt, wat we waard zijn in de ogen van anderen, maar we zijn gaaf en geliefd zoals we zijn. Het is een

verhaal dat ons goed doet en rust geeft, dat onze angsten en spoken temt en ons

Bijna niet in taal te vatten, zij zijn aangeraakt door geest van God, die waaide in de gesprekken, in de blikken en de harten. Ze zijn in klein en intiem verband aangeraakt door het grote verhaal van ons leven, vanuit het oog van God geschreven.

Dat doet hen verlangen de doop te ontvangen of te beamen. Gods roep te be-amen.

Het Bijbels verhaal vertelt over de doop als een ondergang, een sterven van de oude mens en een geboren worden van de nieuwe mens. En iets in jullie harten verlangde naar en weet van die tweede geboorte.

Belijdenis doen gebeurde in de jonge kerk in de Paasnacht, op de grens van dag en nacht, van licht en duister. Na een voorbereiding in de veertigdagen tijd kwamen de catechumenen in witte kleren de kerk in en ontvingen de doop. De veertig dagen is een beeld van onze levensreis. Wit is de kleur van het zuivere en reine, van licht en feest. De doop is het sacrament van nieuw leven. Het is het sacrament van kind van God zijn. In de Bijbel is de Jordaan de plek waar de doop plaatsvindt. Jordaan beeld de doodsrivier uit. Het woord zelf betekent neerdalen en wil zeggen: ik daal af in het water, ik ga erin onder, maar niet in ten onder, ik onderga een verandering en kom dan weer boven. Ik leg mijn oude leven af en wordt opnieuw en nieuw geboren. Het is ook in de natuur te herkennen, bijvoorbeeld in de transformatie van rups in vlinder.

Een trap leidt omhoog, maar houdt tegelijk verbinding met de aarde. We raken de aardse grond niet kwijt, we hebben haar nodig, ze helpt ons beginnen aan de weg. De treden van de trap waar Martin Luther King op doelt, bestaan uit woorden en verhalen uit de Bijbel, die voeden ons geloof, die wijzen ons een weg, die dragen ons al kinderen van God.

Ik neem uit de teksten die we lezen een paar van die woorden, die wij als treden kunnen nemen om de trap van ons geloof op te gaan.

Tree 1 Vertrouwen dat je mag gaan in geloof.

Tree 2 Dat je weet dat het boek van God begint met het refrein: En ik zie dat het goed is... tegen alle tegendeel van de wereld waarin we leven in.

Tree 3 De Schelfzee, de zee van het einde betekent dat. Waar jij het niet meer weet, waar je leven duister is of einde nadert, daar schept God een begaanbaar pad... naar je bestemming, zoals je bedoeld bent. En angstland zal niet langer grip op je hebben, want je vreest de Heer.

Tree 4 Je leeft uit kracht die van God komt, biddend en drinkend uit bronnen van heil.

Tree 5 Daar sta je op de woorden van Ezechiël, die herstel belooft. Die laat weten dat we altijd weer rein, dus schoon en gaaf kunnen worden, dat het hart van steen veranderen kan in een hart van vlees, dat wil zeggen, in leven waarin de Geest van zachtaardigheid en mildheid klopt.

Ja en zo volgen er een heleboel treden, tot we uiteindelijk komen bij de trede van het Licht van Christus. Daar weten we dat de ogen van de levende Zoon van God ons aanzien en liefhebben, ons nabij zijn op ons levenspad.

En op de bovenste tree staan twee mannen in blinkend wit. Zij stralen uit wat God jullie en ons wil geven. Zij wijzen ons, met de leerlingen van alle eeuwen, de weg: bij het graf van de leegte vandaan, op weg naar het leven met de Levende, de Opgewekte Heer.

Amen